

EEN VERHUIZING

Luitenant-kolonel Henk Wullems, G6 CLAS

Een verhuizing van een organisatie brengt met zich mee dat er nog eens intensief nagedacht wordt over de vraag: doen wij het juiste en doen we het juiste goed?

De vraag is niet makkelijk te beantwoorden als je opleidingen verzorgt voor C2- ondersteuners. De omgeving waarin C2-ondersteuners werken is complex. Zonder compleet te willen zijn beschrijf ik een tweetal grote ontwikkelingen die van invloed zijn geweest op de opleidingen van de School Verbindingsdienst. De grote aanjager voor deze ontwikkelingen is de ISAF missie geweest.

VERBREDING VAN DE ONDERSTEUNING

Op de eerste plaats is dat een verbreding van onze ondersteuning. Een drietal deelaspecten dient hierbij te worden vernoemd:

Radiogebied

Op radiogebied is gebruik gemaakt van de ICRI waardoor de FM-9000 radiofamilie op spraak gekoppeld werd met de BOWMAN-radio van onze marinierscollega's, worden sommige radio's gebruikt als transmissie-laag voor multimedia-toepassingen waarbij fotomateriaal moet worden verzonden, zijn veel breder HF, VHF, en UHF-radio's binnen de eenheden in gebruik genomen.

Netwerkgebied

Op netwerkgebied bleek de standaard inrichting van TITAAAN niet afdoende. Het gebruik van onder andere meerdere mail-servers, file-cabinetten, hergebruik van replistor, moesten de geconstateerde tekortkomingen oplossen, moest TITAAAN als dragerlaag een zeer groot aantal applicaties ondersteunen waardoor het belang van het hebben van bedrijfsvoeringapplicaties sterk naar voren kwam, moest TITAAAN als dragerlaag een aantal systemen ondersteunen waaronder het ISS (Intel Support System) en het medisch netwerk in de role-2, moest gebruik worden gemaakt van nieuwe transmissiesystemen als FDSS (Fast Deployable Satcom System) static en FDSS mobile om TITAAAN op een efficiënte wijze te ont-plooien.

Mix aan middelen

De mix aan middelen gaf een duidelijk taak-verzwarende aan het C2-ondersteunend element op task-force (brigade) en bataljons-niveau, daagde de C2-ondersteuner op de 'buitenposten' uit om met maximale kennis en kunde niet alleen een TITAAAN-uitloper maar ook de vele radio-middelen operationeel te houden. Over het algemeen werden deze buitenposten bemand door slechts één collega in de rang van soldaat of korporaal, daagde nagenoeg elke collega uit om de welfare voorziening zo maximaal mogelijk te laten functioneren.

VERDIEPING VAN DE ONDERSTEUNING

Op de tweede plaats een verdieping van onze ondersteuning. Is het voor radiomiddelen heel normaal dat deze gebruikt worden tot op het niveau van de enkele man, voor onze netwerkmiddelen is dat zeker niet het geval. Toch zijn deze middelen steeds verder afgedaald. Is TITAAAN in de organisatie vooral ingebracht voor bataljonsniveau en hoger, in ISAF werd TITAAAN gebruikt op DW (Dehra Woht) (compagniesgrootte), en op de al vernoemde buitenposten die de omvang hadden van groep tot een halve compagnie.

Bovenstaande ontwikkelingen hebben vooral plaatsgevonden tijdens de ISAF-missie. De School Verbindingsdienst als structurele opleider voor (onder)officieren maar ook als 'bijscholer' voor missies, volgde de ontwikkelingen en leverde een forse inspanning om C2-ondersteuners maximaal voor te bereiden op hun uitzending. Hierbij werd gekeken naar eigen mogelijkheden binnen de school maar ook naar mogelijkheden bij onder andere het CLSK, mogelijkheden in Canada (lijnopleiding voor RC(S)), en mogelijkheden tot uitbesteding bij civiele partners (welfare).

REFLECTIE

Ik kan alleen maar vaststellen dat de School Verbindingsdienst, binnen de mogelijkheden, er prima in geslaagd is om de opleidingen voor de uit te zenden collega's te optimaliseren.

Is de inspanning om bijscholing te realiseren slechts geleverd ten behoeve van missies? Neen, de School Verbindingsdienst is zich ten volle bewust van de uitspraak *train-as-you-fight*. Ontwikkelingen door ISAF hebben dan ook gevolgen voor nieuwe missies, stand-by missies, maar ook voor oefeningen. Het beoefenen van een role-2 hospitaal vraagt in de voorbereiding om TITAAAN, extra aanvragen voor PRC-117's hebben al plaatsgevonden, het koppelen van een ISS tijdens oefening is al aangevraagd, het beschikbaar krijgen van een UHF-satkanaal in Nederland is verzocht, en zo volgen vanzelf de aanvragen voor oefeningen de ontwikkelingen in het inzetgebied.

De School Verbindingsdienst verwerkt dan ook de missieopleidingen in staande, reguliere opleidingen en heeft bij de bouw van de nieuwe school op de locatie Amersfoort zich maximaal ingespannen om een goede, flexibele, multi-inzetbare opleidingsomgeving te krijgen waardoor zij weer optimaal is toegerust om de komende jaren in te gaan.

ONTWIKKELINGEN

Houdt dat in dat de School Verbindingsdienst op zijn lauweren kan gaan rusten? Op deze vraag kan ik alleen maar antwoorden: neen. Onze omgeving is complex en zal alleen maar complexer worden. Ik hoef alleen maar begrippen als BMS, VOSS (Verbeterd Operationeel Soldaat Systeem), SPEER/SAP, *Sensor-to-Shooter* te vermelden en u zult het met mij eens zijn dat onze ondersteuning nog breder en nog dieper in de organisatie zal moeten worden geleverd.

ANTICIPEREN

En voor de School Verbindingsdienst? Blijf bewaken, speel in op de ontwikkelingen, en stem de opleidingen en de daarbij behorende omgeving maximaal af om onze ondersteuners ook in de (nabije) toekomst goed op te leiden waardoor zij beslagen ten ijs komen. Terecht een uitdaging gelet op de snelheid en dynamiek waarin onze complexe omgeving aan verandering onderhevig is. Rest mij om al het personeel van de School Verbindingsdienst veel succes en voorspoed te wensen in het nieuwe gebouw in Amersfoort.